

[Estrup]

Det, som fru Kirsten Jacobsen gik ned i, var spørgsmålet om den konkrete udformning af dette, og hertil kan jeg kun sige, at der jo på så mange andre områder i bytteretten er tale om, at man ikke kan være sikker på, at man kan regne med at komme ind i den pågældende lejlighed til en bestemt tid. Det gælder jo ikke blot spørgsmålet om bytteret, det gælder en række andre situationer, f.eks. hvor man flytter ind sammen med en person i 2 år. Så ved man jo udmærket godt, at der kan komme en uendelig periode, hvor man ikke kan komme ind i den pågældende ejerlejlighed.

Albrechtsen (VS):

Fru Agnete Laustsen bragte en stærkt usaglig tone ind i denne debat. Det er jo ikke et spørgsmål om socialisme; det ville jeg meget gerne ønske at det var, men det er flertallet nok desværre trods alt ikke et udtryk for.

Men det er udtryk for, at der i hvert fald er markeret en vis vilje til at føre en mere social boligpolitik, end det er muligt sammen med de fire regeringspartier, og det, man vel kan konstatere ud fra fru Agnete Laustsens stærkt polemiske betragtninger, er altså, at det kan man ikke sammen med de fire regeringspartier, men det kan man så muligvis sammen med andre partier, og det er i og for sig glædeligt nok.

Til alt dette med ekspropriation, som er blevet bragt op, vil jeg sige, at hvis det virkelig var tilfældet, at man kunne tale om ekspropriation i en sag som denne her, så er man jo ude dér, hvor grundloven ville være en spændetrøje, der hindrede enhver form for fremskridt på en lang række områder. Det har aldrig været sigtet med grundlovens § 73, at den skulle udgøre en sådan spændetrøje og forhindre et folketingsflertal i at foretage fornuftige, almindelige, erstatningsfri reguleringer på forskellige områder, hvor det er nødvendigt. Det har aldrig været sigtet. Hvis fru Kirsten Jacobsen kunne komme igennem med en sådan grundlovsfortolkning, ville hun jo fremkalde nogle spændinger, som ville nødvendiggøre en grundlovsændring. Men jeg kan ikke forestille mig, at det kunne komme så vidt.

I øvrigt sammenblender hun to spørgsmål. Det ene er spørgsmålet om ekspropriation, det andet er spørgsmålet om, hvorvidt det er

kritisabelt, hvis nogen får en ulempe som følge af, at folketingsret ændrer på en lovgivning, som de har indrettet sig efter. Det er jo noget, f.eks. arbejdsløse mange gange har måttet konstatere: de har indrettet sig efter en lovgivning, som folketingsret så har ændret i nedadgående retning og dermed forringet deres betingelser. Det kunne man så kalde ekspropriation, men det har jo ikke noget med sagen at gøre.

Der sker lovændringer og ændringer af tilstandene, som kan opfattes som en ulempe af nogle, men det kan man ikke sammenblende med spørgsmålet om ekspropriation.

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg bare først sige, at man kan jo kalde ting så meget. Man kan også godt sige, at når man laver ekspropriation over for andre menneskers ejendomme, så er det en ulempe, man påfører dem. Det tør da svagt antydes, at det er det. Men efter grundloven er det nu engang sådan, at man kan ikke foretage ekspropriation uden fuld erstatning, og det kan ikke nytte noget, at man, fordi man ikke kan lide den bestemmelse i grundloven, begynder at sammenligne med de ulemper, som man nu påfører arbejdsløse. Det er at forfladige debatten.

Grunden til, at dette ændringsforslag er stillet og det alene og ikke en hel masse andre ændringsforslag, er jo hensynet til, at det er kommet så sent i debatten. For jeg er da enig med hr. Estrup i, at dette forslag og de andre omfatter mange andre ting end det, der lige netop er taget frem her. Men det her er blot så grelt, at jeg ikke synes, folketingsret kan være bekendt, at der kommer en lov ud herfra, hvorom man med rette kan sige: er det i strid med grundloven eller ej?

Justitsministeriet er ikke i stand til at give et helt kontant svar. Det ligger efter min mening imellem linjerne fra justitsministeren, at selv derovre er man meget usikker.

Når det er sagt, så vil jeg godt sige – og nu ved jeg jo, at hr. Estrup vil protestere, og derfor skal jeg også give en forklaring – at lovforslaget er typisk hastegennemført. Jeg ved godt, at hr. Estrup nu vil fremføre, at det er fremsat den 12. februar 1986, det er førstebehandlet den 18. februar. Men så er man også nødt til at sige, at fra den dag har forslaget ligget godt parkeret oppe i boligudval-